

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

VIII kadencja
Marszałek Senatu

Druk nr 152
Warszawa, 24 grudnia 2015 r.

Szanowny Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Mam zaszczyt przekazać Panu Marszałkowi podjęte przez Senat - zgodnie z art. 121 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej - na 6. posiedzeniu w dniu 24 grudnia 2015 r. uchwały:

– **w sprawie ustawy o zmianie ustawy**

o efektywności energetycznej,

– w sprawie ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz ustawy
– Prawo energetyczne.

Przyjęcie poprawek Senatu może spowodować konieczność zmiany oznaczeń jednostek systematyzacyjnych, redakcyjnych lub ich fragmentów, w celu zachowania ciągłości numeracji albo ciągłości alfabetycznej, oraz w konsekwencji konieczność odpowiedniej korekty odesłań.

Z poważaniem

(-) Stanisław Karczewski

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 24 grudnia 2015 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 22 grudnia 2015 r. ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej, wprowadza do jej tekstu następującą poprawkę:

- w art. 1 skreśla się pkt 1 i 2.

MARSZAŁEK SENATU

Stanisław KARCZEWSKI

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 24 grudnia 2015 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy o efektywności energetycznej i uchwalił do niej 1 poprawkę.

Poprawka ta usuwa przepisy mające na celu rozszerzenie określonego w ustawie o efektywności energetycznej katalogu podmiotów zobowiązanych do uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki świadectwa efektywności energetycznej albo uiszczenia opłaty zastępczej – o odbiorców końcowych przyłączonych do sieci na terytorium kraju, którzy dokonują zakupu gazu ziemnego od podmiotów zagranicznych z punktem dostawy na granicy.

Przyjmując poprawkę Senat miał na uwadze wątpliwości co zgodności z zasadą demokratycznego państwa prawnego – sformułowaną w art. 2 Konstytucji – przyjętego w ustawie okresu *vacatio legis* (zgodnie z art. 4 ustawa wejdzie w życie z dniem 31 grudnia 2015 r.), w odniesieniu do przepisów eliminowanych z ustawy poprawką. *Vacatio legis* jest instytucją, której celem jest wykluczenie sytuacji zaskoczenia po stronie adresatów norm prawnych, umożliwienie im zapoznania się z nowymi przepisami i dostosowanie swoich działań do nowych reguł wyznaczonych przez prawodawcę. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych rzeczywisty okres dostosowawczy powinien wynosić co najmniej 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy. W uzasadnionych przypadkach akty normatywne, z zastrzeżeniem ust. 3, mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym (art. 4 ust. 2 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych). Zapewnienie adresatom czasu na przystosowanie się do zmienionej sytuacji i na bezpieczne podjęcie decyzji co do dalszego postępowania stanowi jeden z warunków dopuszczalności ingerencji w prawa adresatów (orzeczenia TK sygn. akt K 18/99, K 2/94).

Analizując art. 4 ustawy nowelizującej należy pamiętać o harmonogramie procedowania nad opiniowaną ustawą. Jeżeli Prezydent wykorzysta cały lub większość przysługującego mu czasu na podpisanie ustawy – może się okazać po pierwsze, że *vacatio legis* zostanie maksymalnie skrócona, po drugie, że ustawa wejdzie do systemu prawnego po dniu

31 grudnia 2015 r., co oczywiście nie pozwoli w pełnym zakresie skorzystać z jej dobrodziejstw jej adresatom.

Podkreślenia ponadto wymaga, iż w uzasadnieniu do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 lipca 2013 r. (Kp 1/13) stwierdzono między innymi, że określenie dnia wejścia w życie ustawy zmieniającej z pominięciem zagwarantowanego Prezydentowi w art. 122 ust. 2 Konstytucji terminu podjęcia decyzji co do podpisania ustawy, stanowi wystarczającą przesłankę stwierdzenia (w badanej przez TK sprawie), że naruszono nakaz zachowania odpowiedniej *vacatio legis*. We wskazanym orzeczeniu Trybunał Konstytucyjny po raz pierwszy powiązał wymóg zachowania odpowiedniego okresu dostosowawczego z koniecznością zagwarantowania Prezydentowi pełnego dwudziestojednodniowego terminu na podpisanie ustawy. Nie można wykluczyć, że w przyszłości Trybunał będzie również opierał swoje rozstrzygnięcia na takim założeniu.